

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

2020. július 23.

1. „Lásd meg mindenben Őt.” Megváltottad-e magadat?
2. Kérj, mert megkapod, miközben minden kér tőled. Vajon ez miért lehet?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Drága Jézusunk! Egy jó fél órával ez előtt Úrkútról, Veszprém megyéből hívott fel egy férfi, kérdezve azt, hogy tud-e valamilyen úton-módon csatlakozni a közösségünkhöz, mert szüksége lenne rá. Beszélgetésünk kapcsán sok minden kiderült, de most a vírushelyzetre való tekintettel, amikor egyébként sem jövünk össze, nem könnyű úgy valamiképpen megtalálni azokat a csatlakozási pontokat, kapcsolódási pontokat, amelyekben fel tudunk kínálni téged oly módon, hogy ne botránkozzon meg senki mindazon, ahova elvezettél bennünket. Valóban nagyon nagy utat tettünk meg. Csak ilyenkor érzékeli az ember, amikor egy beszélgetés kapcsán felvetődnek a régi Hang tanítás tartalmai, hogy hogyan is nézett ki, miben hittünk, hogyan gondolkodtunk, és mit gondolunk minderről ma. Ebben az Újban, ebben a nagy útban elérkeztünk oda, hogy ma is összejövünk, és beszélgetni fogunk a tanításodról, hiszen meggyőződésünk, hogy ami most szinte mindenki számára kérdés, hogy az angyalkönyv tanításában hogyan is tudjuk értelmezni azokat a szavakat, mondatokat, gondolatokat, amelyeket az angyal sugallt annak a négy fiatalnak. Nem könnyű ezt megfejteni, de nem vagyunk egyedül. Nem, mert megélhetjük azt, hogy Te valóban vezetsz bennünket, valóban velünk vagy, valóban szinte szánkba rágod azt, hogy hogyan és mint, aztán ha valamiképpen nem látjuk, akkor mindig van időnk arra, hogy átgondolva a kérdéseket, átgondolva a tanításokat, valójában felfedezzük azokat az új tartalmakat, amelyeket te mindenképpen közölni akarsz velünk, amit felkínálsz nekünk. Hálásan köszönjük Neked ezt a lehetőséget, és arra kérek, hogy áldjál meg bennünket a megértés lelkével. Ámen.

Ámen.

J: Abban maradtunk, ha jól emlékszem, hogy a megváltás kapcsán fogunk beszélgetni, mert az elmúlt héten még elolvastuk itt a megváltásnak a Bibliában, kereszténységben, gnoszticizmusban, iszlámban, és a buddhizmusban megfogalmazott tartalmait, hogy mit értenek a megváltás alatt. Mi több, az evangéliumokat is kicsit megbeszéltük, és a Hang-nál kötöttünk ki. És itt folytatnánk. A kérdésem az – remélve, hogy elolvastátok ezeket a szövegeket -, hogy a megváltással kapcsolatban a Hang-nak a tanítását hogyan tudnánk egy szóban, egy mondatban megfogalmazni, hogy mire helyezi a hangsúlyt? Ugye tudjuk, hogy az egyházban a megváltás az, hogy Jézus megváltotta az emberiséget az eredendő bűntől, mert keresztre vitte az emberek bűneit. Kiengesztelte az Atyát. Ezt megértettük. A Hang mást mond. Elolvastuk ezeket a kérdéseket, két részt emelnék ki ezekből, ami nekem nagyon tetszik.

Az egyik a **366. levél**, a másik a **492. levél**, ami egy kicsit már elvezet bennünket odáig, hogy a Hang mire helyezi a megváltással kapcsolatban a hangsúlyt. Kiindulnék a 366. levéllel.

„Meg kell mondanom, hogy az általam elétek festett Atya képet Istenről a mai napig sem fogadtátok el. Inkább kitaláltátok a megváltó és kiengesztelő

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

keresztalálom gondolatot. Engem, mint utat tagadtatok meg, s lett a ti ún. megváltott életetek karikatúrája és neveltség tárgya az én életutamnak a meg nem váltott, tehát a nem keresztény világ szemében.”

Hát elég kemény szavak. De igazak.

A 492. levél: „**Benned nincs megfelelő értelmezésben a krisztusi megváltás. Olyan megváltás, amilyen a te tudatodban van, olyan a valóságban nem létezik. Én senki helyett nem csináltam meg semmit. Főleg nem csináltam olyat, hogy megváltoztattam volna az Isten szeretetét az emberek felé.**”

Tehát a Hangnak mi a legfontosabb tanítanivalója a megváltással kapcsolatban? Mi a kérdés, mi a probléma?

I: Nincs kívülről befelé, csak belülről kifelé.

D: És hogy egyéni megváltás van, nem pedig Jézus váltott meg.

J: Ez a Hangból kitűnik, hogy egyéni megváltás van?

D: Nekem igen.

J: Hogyan tűnik ki?

I: Szerintem „D” olyasmire gondolhat, hogy nincs kollektíve kívülről történő mindenkit megváltás, az ember egyéni akaratától függetlenül.

J: Egyetértek a meglátásoddal, csak meg kellene magyarázni.

M: Az ember váltja meg saját magát, nem pedig Krisztus a kereszten váltott meg bennünket.

J: A Hang alapján hogyan váltja meg az ember saját magát?

M: A gondolkodás-átalakítással.

J: Ez a lényeg! Ezért tetszett nekem a 492. levél első mondatában megjelenő szöveg, hogy „benned nincs megfelelő értelmezésben a krisztusi megváltás”, tehát a gondolkodás-átalakítás kapcsán rá kell jönni arra, hogy nem Krisztus váltott meg, te váltod meg magadat az Istenismerettel. Az Istenismeret a kulcsa a megváltásnak.

A valós Istenismeret.

J: Amikor Istenismeretről beszélünk, nem beszélünk nem valós Isten ismeretről.

M: Hát pedig van!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Attól függetlenül, hogy van. De az nem a mi számunkra létezik. Tehát az Isten ismeret a kérdés a Hang tanítása alapján.
- I: Még a felismerés jutott eszembe.
- J: Az ugyanaz. Az Isten ismeret a felismerések útján történik.
- I: Meg talán az első felismerés, hogy nincs kollektív megváltás.
- J: Az első felismerésből fakad a következő.
- M: Jézus sem nevezte magát soha megváltónak.
- J: Az evangéliumokban egy helyen van. De magától értetődő, hogy ez az evangélista akciója. Ha az evangélisták, már kereszténynek voltak mondhatók, és a kereszténység ebből a látásmódból teljesebben ki, akkor már Pál alapján megváltónak láthatták. Nem Jézust, hanem Krisztust. Tehát itt még különbséget is tudunk tenni, hogy a Páli Krisztus a megváltó. Tehát a Hang már elkezd vezetni bennünket valami felé, hogy te váltod meg magadat. Vagyis a megváltásnak mi a háttere, mi a lényege? Mi történik ott? Hogyan történik a megváltás a Hang alapján? A gondolkodás-átlalakítás kapcsán.
- M: Befogadja a Jézust az életébe.
- J: De hogyan fogadja be?
- I: Felismeri, hogy egyénileg tud kapcsolatba kerülni az Istennel.
- J: Ennek van egy csomó feltétele.
- D: Jézust teszi az élete középpontjába, az első helyre.
- J: Így van, ez igaz, de ennek is van feltétele. Mi a feltétele?
- I: A nyitottság.
- D: És a ráhagyatkozás. A feltétel nélküli ráhagyatkozás.
- J: Így van, nyitottság, éhség, ráhagyatkozás. Ez az induló pont. Mi történik akkor, ha az illető éhes, nyitott és rá akar hagyatkozni? Bár ezt még nem tudja. De majd megtudja. De csak nyitott és éhség. Elkezd keresni egy közösséget. Mint ahogy az a férfi tette, aki ma felhívott telefonon. Miért keres közösséget? Mire jött rá?
- I: Közösségben szeretné megismerni az Istent.
- J: Sokan esküsznek arra és csinálják, hogy egyedül. Mivel tudjuk megérvelni, hogy csak közösségben lehet hitelesen Jézust megismerni?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Mert egymásra figyelve az ember beleviszi saját magát, amit olvas vagy tanul, és egymást tudjuk közösségben úgy figyelni, és észrevennünk, ha mellényúl az illető.

I: Mindenkinek szüksége van kontrollra.

J: Mert mindenki, aki józanul és nyitottan akarja megismerni Jézust, annak be kell látnia, hogy mivel senki nem nyelte le a bölcsek követét, mindenkinek kivétel nélkül – még a Feri bácsinak is- szüksége van kontrollra. A Feri bácsinak ki volt a kontrollja? A közössége nyilván. Tehát nálunk is a közösség tagjai azok, akik a kontrollt végzik minden megállapítás kapcsán. Közösen tudjuk megszűlni azokat az igazságokat, elfogadni az igazságokat, amiket Jézus valaki által sugall. Körüljártuk nagyjából a megváltás kérdését. A megváltás úgy nem megy, hogy valaki egyedül ismerkedik Jézussal, még félig benne van a saját vallásában, félig már kacsingat kifelé, megfogalmazza úgy, ahogy tudja, megérti úgy, ahogy tudja. Az életben nem jön rá arra, hogy mit is jelent az, hogy megváltani. A megváltás nem más, ahogy megfogalmazta ezt annak idején a Hang, hogy a sötétségtől, a butaságtól vált meg Jézus tanítása bennünket. A szellemi sötétségtől.

M: Kereső lesz, kiábrándul, nem találja a helyét az egyházában vagy bármilyen közösségben, bármilyen területen van, ez által fog odakeveredni.

J: Igen. Tehát már megalapozta a számunkra a megváltás tartalmának angyalbeli értelmezését is a Hang tanítása. Néhány megváltás szöveget kiemeltem. Ez egy régi közösségbeli beszélgetésünknek a segédanyagát képezi, Megváltás az Angyalkönyvben címet viseli.

66. „ A megváltás az lesz, amikor az Egyedülvaló Fényesség a legmélyebb sötétségbe leért. Mi mindnyájan ezen munkálkodunk örömmel és hálával.”

Az első kérdésem, hogy ez egy egyénileg értelmezhető vagy közösségbeli, csoportbeli, társadalmilag, vagy a Föld egész népességére vonatkozóan? Tehát kire vonatkozik?

D: Szerintem egyénileg.

J: Magától értetődő. Olyan nincsen, hogy akkor lesz megváltás, majd ha a Föld minden emberénél a legmélyebb sötétségbe ér le az Egyedülvaló Fényesség, mert arra várhatunk. Tehát az egyénnél. Az egyén megváltása az lesz. Mit jelent az, hogy az Egyedülvaló Fényesség?

M: Jézus.

J: Jézus vagy az Atya. A legmélyebb sötétségbe leér, ezt hogy értsük?

M: Az Isten nélküliség.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Az Isten nélküliség állapotába, vagyis felismeri azt, hogy van Isten. Itt is az Istenismeret a kérdés. Rájöjjön arra, hogy van Isten.

I: Szerintem ez az első felismerésnek a lépése.

J: A tartalma.

111. „Az anyag emelése új épületté, az mozgás. Új teremtés. Rabságból megváltás. Más szabadság nincs.”

Mozgásról van szó. Teremtésről van szó. Szabadságról van szó. Megváltásról van szó. Mivel hozhatjuk kapcsolatba itt a megváltást?

M: Jézus a szabadító.

J: Ez így van, de most itt a megváltást mivel hozhatjuk ebben a szövegben kapcsolatba?

M: Aki még nem váltotta meg magát, az rabságban él. Az anyag rabságában.

J: Igen. Aztán?

M: Ez az egész a mozgás szövegekörnyezetében van, mikor azt kérdezi valamelyik fiatal, hogy mi az igazi mozgás.

J: A szövegekörnyezetet nem tartom most fontosnak, mert ebből a 4 sorból ki tudjuk deríteni, hogy a megváltás tartalmát mivel hozza lényegileg kapcsolatba. Én úgy látom, hogy a teremtéssel. Új teremtés, az a rabságból megváltás. Az új teremtés mit jelent? Mit akarhat mondani új teremtésként?

M: Az anyaggal hozza kapcsolatba, tehát az anyagnak az ember látásmódjában, az anyag létének a megváltoztatása.

J: Csak?

I: Az első mondat az anyag alakulása és változását csak mozgásnak nevezi, viszont a rabságból megváltás, az egy szellemi tevékenység, és akkor egy új jön létre, mert az embernek a szelleme változik meg, ha a felismerésre jut. Egy új ember jön létre. Míg az anyagban történő változásokat mezei egyszerűséggel csak mozgásnak mondja. Ellentétpárnak látom ezt a két dolgot egymással.

J: Miben rab az ember?

I: Hogy az anyaggal azonosítja önmagát.

M: Ragaszkodik a régihez.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Mi a lényeges rabság, ami a megváltás által megszűnik? Egyetértek, hogy a régítől el kell szakadni, de milyen régítől? Mert itt azért benne van ez is, hiszen az angyal tanít erkölcsileg?

I: Igazából mindenre érthető, mert aki az egyházban gondolkodik, az abban rab, aki csak az anyagtestében gondolkodik, az abban rab. Tehát az angyal nélküli gondolkodást megelőzően minden rabságnak vehető ebben az értelemben.

J: Erről van szó és ez a lényeg, ugyanis szabadságról is szó van, és nem oly módon van szó a szabadságról, hogy azt csinállok, amit akarok, hanem az Isten szeretetével tudok szeretni szabadon. Tehát, ami az angyal tanítását megelőzi, megcsontosodott, megrögzött látásmód, dogmatikus tanítás, mint régi tartalom, az mind rabság. Ha ez megszűnik, akkor ez maga a megváltás. Megint az Isten ismeret.

„Az ártatlan golyó megváltásra vár.

Mi váltja meg?

Ádámot el kell engedni.”

Nem gondoltam, hogy lefogunk nagyon parkolni, bár rengeteg kérdést vet fel, és azt mondja „D”, hogy semmit nem ért ebből. „Az ártatlan golyó megváltásra vár” – ezzel kibővíti az angyal a megváltás területét az önmagam megváltásából. És mit mond?

I: Az ártatlan golyó a Föld és az anyag.

J: Világos. Az egész világ megváltásra vár. Ezt később mondja. Ha az ember önmagát megváltja, akkor a világot is megváltja. Kérdezi, hogy mi váltja meg. Ádámot kell elengedni. Mit jelképez Ádám?

I: A régi gondolkodásmódot, az Ószövetséget, a katolicizmust, minden, ami ebben a gondolkodásban van.

J: Nagyon jó, de mégis ebben, amit elmondtál, mit? Mert az a lényeg. Minden olyan tanítást, ami az Ádám történetéből ered. Mi ered ebből? Ered az, hogy az ember eredendően bűnös. Ádámot el kell engedni, mindent, ami ezzel kapcsolatban a vallásban meg lett fogalmazva, és teherként súlyosbodik az emberre. Az egyház ebben a vonatkozásban az emberről mit tanít? Bűnös. Amikor ránézel a kereszten függő Jézusra a templomban, azon kívül, itt-ott-amott, mi jut az eszedbe? A bűntudat. Hogy keresztre feszítetted te, az Istent. Úgy hogy húzd meg magad. Tehát azt mondja, hogy ezt az egész gondolatkört, háttérrel, úgy ahogy van, felejtsd el.

M: Az egész egy mítosz.

J: Így van.

„Gyújtópont az ember.

Valóban csupán egy pont.

A megváltó pont”.

Mit akar ezzel tanítani? Hogy ebben az elengedésben az ember a középpont. Van egy mondás, hogy adjatok egy stabil, biztos pontot és kimozdítom a Földet a helyéről. Mivelhogy a világmindenségben minden mozog. Én erre azt mondtam, hogy én tudok egyet. Úgy hívják, hogy Atya. És kimozdul a Föld a helyéről.

„Beszélj a megváltásról!

- Mindig arról beszélek. Mindig.”

Ebben nem találunk olyan tartalmat, ami közelebb visz bennünket.

„Halhatatlan templom építői vagytok, és majdan papjai, melyet úgy hívnak, megváltott világ.”

M: Ezt a négy fiatalnak mondja, akik az angyal tanítás továbbadásával, a könyv terjesztésével az Isten szolgálói.

J: A templom külső vagy belső?

Belső.

M: Szellemi.

J: Azt mondja, hogy a lelked, a szellemed, te magad vagy a templom, nem kívül, nem kőből van a templom, ezt mondja máshol is. És majdan papjai. A pap alatt mit érti?

I: Szellemi vezetők.

J: Nem, a papok nem gondolják magukat annak. Isten szolgálói. Tehát szolgának.

„A teremtett világ három létfokát az ember magában foglalja. De élnie kellene már az Igét, a négyet, hogy tudatosan híd lehessen a teremtő és a teremtett világ között. Ezt a kapcsolatot, ezt az eggyé válást nevezik az angyalok megváltásnak.”

Ezt nevezik az angyalok megváltásnak? Mert itt azt állítja a szöveg írója, és ez nem az angyal, hanem a négy fiatal közül valamelyik, talán a Gitta inkább, hogy amikor tudatosan híddá válik a teremtő és teremtett világ, az a megváltás.

M: Ezt azért mondhatja, mert ha a feladatát teljesíti, és az a feladata, akkor megváltja saját magát.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Igen. Ugyanis hogy történhet sorrendben, hogy megváltom magamat, utána megváltom a világot, vagy megváltom a világot, megváltom magamat, vagy együtt történik, tehát hogy megy ez?
- I: Nekem ezzel az a problémám, hogy az ember teljesíti a feladatát, ami, mindig egy egyszeri befejezett dolognak tűnik. Ha ez egy lezárt tevékenység lenne, mint elmegyek a közértbe. Ha a 66-ost nézem, hogy a megváltás lesz, amikor az egyedülvaló fényesség a legmélyebb sötétségbe leér, akkor itt a megváltásnak már van egy kezdő indulási folyamata. Aminek, nyilván akkor van értelme, tartalma, ha ez ki tud bontakozni egy szellemi kapcsolatban, egy Isten ismeretben, az angyallal való kapcsolatban, és abban, hogy az ember híd szerepet tölt be. Gondolom, akkor van szintén értelme, ha az ember ezt továbbadja, ahogy ezt ők négyen tették. Nem tudom, hogy ez hogy megy, de mivel az Istenben fejlődni lehet, biztos vagyok abban, hogy ez nem egyszeri aktus.
- M: Én is úgy élem meg, hogy ez egy folyamat.
- J: A megváltás folyamat. Ennek a folyamatnak mi a lényege? Mi az, amit még mi, mint ember is, képesek vagyunk elérni és azt mondhatjuk, hogy megváltottuk magunkat?
- M: Azzal, hogy befogadtuk Jézust, az által elindult.
- J: Azzal elindult, de én már a többet kérdeztem.
- I: Hogy kapcsolatot tudunk létrehozni a szellemmel.
- J: Az, folyamat. Melyik az-az állapot, amikor azt mondhatjuk, hogy megváltottam magamat?
- D: Amikor mindenben és mindenkiiben meg tudom látni Őt.
- J: Így van. Képes az ember erre?
- Igen.
- J: „Lásd meg mindenben Őt.” Megváltottad-e magadat?
- M: Igen.
- I: Én még nem. 😊
- J: Ha meglátod mindenben Őt. Mert az nyilván a kapcsolatra is kihat. Az Istenismeretre is kihat. Illetve az Istenismeret és a kapcsolat kihat erre a látásmódra. Tehát kölcsönös.
- M: Ez azért van, mert itt mindent anyagban élünk, a szellem az anyagruhát veszi fel, és amit látunk, mögé is látni, nem csak azt, amit a kép, a szemünk elé vetít.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Így van. Én fordítanék ezen egy kicsit, mert azt mondod, hogy abban is látunk, én meg azt mondanám, hogy abban látunk elsősorban, és látjuk az anyagiságunkat is. Tehát megfordítanám, mert nem mindegy, hogy melyik a lényeges.
- I: Akkor ez csak az anyagra vonatkozik? Ha minden, akkor pl. a világban történő eseményekre is vonatkozik?
- D: Igen. És azt gondolom, hogy nem mindig kapunk mindenre választ, vagy tudjuk, hogy minek mi az oka, de épp ez a ráhagyatkozás az, amikor elhisszük azt, hogy annak az a helye, az a dolga, az rendben van. Nem biztos, hogy mindig mindent ebben a formában nekünk tudnunk és látnunk, értenünk kell.
- J: „I” te azt kérdezted, hogy hogyan lehet mindenben meglátni Őt. Van rá válaszom. A teremtett világban az ásvány, növény, állat szintjén úgy tudok rálátni az Istenre, hogy rálátok a teremtőre, a Forrásra. Az ember vonatkozásában, aki csinál rosszat is, meg még rosszabbat, és itt a probléma, hogy ebben, - mondjuk - egy háborúban hogyan látom meg az Istent? Van-e válaszotok?
- M: Az Istenben minden lehetőség benne van.
- J: Pontosan! Hogy lehetőségként biztosítja! Mögötte van az Isten lehetőségként?
- I: Az Isten ebben maga a lehetőség.
- J: Nem. Az Isten nem maga a lehetőség ebben a vonatkozásban.
- I: De mindenben lehetőség az ember számára, nem?
- J: Így van. De csak abban a vonatkozásban, ami az ember fejlődését szolgálja, amit az ember viszont nem lát. A háborúnak van ilyen és olyan vonatkozása is. Attól függ, hogy honnan nézed. Van pozitív és negatív vonatkozása. A pozitív vonatkozását az angyal helyenként megfogalmazza, a negatív vonatkozását is megfogalmazza. Attól függ, hogy melyik oldalról nézed. Az Isten nyilvánvalóan pozitív oldaláról adja meg a lehetőséget, a végkifejletben, a lényegét tekintve, az Ő oldaláról adva van. Az ember oldaláról meg elrontva. Azt mondanám erre, hogy mindenben a Forrást keresem. És akkor meglátom az Istent.
- M: Mindennek szellemi a forrása.
- J: Én a háborúban nem látom az Istent forrásnak, csak lehetőségnek. Ebben az ember a forrás.
- I: De ha belegondolok, mivel az ember él az anyagvilágban, csak az ember vonatkozásában van annak értelme, hogy szellemi, anyagi.
- J: Nem egészen. Azt mondja az angyal, hogy minden anyag.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: De az anyagnak az ilyen formájú megkülönböztetését az ember csinálja.
- J: Nem formai, tartalmi.
- I: De az ember csinálja.
- J: Nem. Az Isten teremtette. Az angyalnak is van anyagi minősége. A szeráfnak is van anyagi minősége.
- I: Nem erre gondoltam.
- J: A gondolatnak is van anyagisága – mondja az angyal. A gondolat is anyagból van.

58. Beszélgetés

„A megváltás nekünk, ha kéritek szavunk. Megváltás nektek a kérelem, hogy adjatok nekünk kezet.”

Ebben mi a lényeg? A kapcsolat. Nincs kapcsolat, az angyalokkal való kapcsolat nélkül nincs megváltás. Nem jön az ember rá arra önmagától, hogy hogyan képes mindenben meglátni az Istent. Szükséges az, hogy legyen valaki, aki ezt sugallja neked.

64. Beszélgetés

„Megváltatik az anyag, hisz a szellemmag belé oltatott. Az Építő szól, az építő csend már nem csak ott, fent épít.”

Ugyanarról van szó: lásd meg mindenben a Szellemet. Itt már a befogadásról van szó, és azért vettem külön a 3. oldalra, mert itt most a kérdésünk eddig az volt a szöveg kapcsán, hogy fogadd be a megváltatlanokat, hogy mi a megváltás. Ugye mert akkor talán meg tudjuk fogalmazni majd, illetve az Angyalkönyv megfogalmazza nekünk, hogy kik a megváltatlanok. Első nekifutásra kiket gondolhatunk megváltatlanoknak?

- M: Aki szellemi sötétségben van, Isten nélküliségben.
- J: Ő miért megváltatlan?
- M: Mert nem váltotta meg saját magát.
- J: Miért, te megváltottad?
- M: Remélem, hogy elindultam azon az úton.
- J: Nem az a kérdés. Megváltottad?
- M: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: ☺☺☺ Hát akkor felnézek rád.

I: Én három vonatkozását tudom megfogalmazni a megváltással. Az egyik, hogy mindenben meglátni őt, a másik, hogy a megváltás, amikor az egyedülvaló fényesség a legmélyebb sötétségbe leér, illetve amikor Ádámot el kell engedni. Talán a fényesség leér, ez az indítás, de itt azt gondolom, hogy mindenben meglátni Őt, olyan kritérium, ami nagyon nagy lépés. A másik, hogy nem tudom, hogy hány emberről lehet azt mondani, hogy Ádámot el tudta engedni. Még a vallásos emberekre is azt kell mondjam, hogy a megváltással nem álltak messzemenőleg szóba.

D: Nem az volt a kérdés, hogy kik a megváltatlanok?

J: De, de ez senkit nem zavar. ☺☺☺

I: Mindenki, aki a Földön él.

J: Miért?

I: Mert ezeknek a kritériumoknak nem felel meg.

M: A megváltás folyamat. Valaki elindul, akkor az már egy tény.

J: Hogyan tudjuk megfogalmazni, hogy kik a megváltatlanok? Nézzük meg ezt a részt:

55. Beszélgetés:

„Már épít lent, már van miből. A régi kidől, de köve fel nem használtatik. Még a helye is megszózatik. Romjai közt csak sakál üvölt. Semmi zöld meg nem terem azon a helyen, hol állt Babilon. Az új hon már virul. Még túl a megfoghatón. De rezdül a terv, indul a kedv az Építő szívében. Az új épület befogad mindeneket, kik hontalanok. Kit a régi borít, és szorít az anyag, kiutasítatik. De befogad mindeneket, kinek háza csak Ő lehet. Nem féltelek benneteket.”

Itt már a befogadról van szó. Mert az a kérdés, hogy ha nem fogadod be a megváltatlanokat. Tehát itt a befogadás és a megváltatlan.

182. oldalon van egy olyan szöveg, hogy: **„Minden kér tőled. Kérelem gyűrűben ülsz.”**

Minden kér tőled. Az egész megváltatlan világ. Szószólója vagy a teremtésnek. Az egész megváltatlan világ kér tőled.

A másik szöveg, ami bennünket talán kicsit még közelebb visz, az új könyvben van benne, a 407. oldalon: **„Ne Őt szeresd.** (Itt az Atyáról, vagy Jézusról van szó, hogy ne Őt szeresd.) **Szeress mindeneket. Ez az Isteni szeretet. Ez a hiány, mely üti a sebet, mindig új sebet. De szívetek már egy Vele, így begyógyul a seb. Nem nehéz, higgyétek. Nehéz-e egymást szeretnetek? Ugye nem. És mennyivel könnyebb a**

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

kicsinyeket, a megváltatlanokat, az üldözötteket, a rabokat, a tehetetleneket. Hisz nálatok van a szabad, a megváltó pillanat. A Tett.”

Kik a megváltatlanok?

I: Mindenki.

M: Akiket is felsorol.

😊😊

J: Kivétel nélkül minden ember, aki még nem találkozott az angyal tanításában azzal, hogy önmagát kell megváltani, ami által a világa is megváltódik.

I: Akkor mindenki.

J: De mindenki, aki nem talált rá erre a tanításra, megvalósításra, tetre, az valójában hontalan, kicsiny, üldözött, rab, tehetetlen. Ebben a kérdésben, a megváltás kérdésében.

I: A gonoszok is?

J: El nem tudom képzelni, hogy a gonosz hogy jön ide?

I: Hát, mint rab.

J: De hogy jön ide kérdésként?

I: Mert most mindenkiről van szó.

J: Mindenkiről szó van. Szerinted a gonosz, az mindenben meg akarja látni az Istent?

I: Nem.

J: Akkor hogy jön ide?

I: Mindenkiről beszéltünk, és abban benne nem csak a jó emberek...

J: A kérdés, hogy ki mennyire van távol a megváltástól. A megváltatlanok befogadásától mennyire van távol. A jóindulatú vallásos ember van közelebb ehhez, vagy pedig az ártani akaró?

M: A vallásos, mert az nem biztos, hogy gonosz.

J: Melyik van közelebb?

I: Értem, amit mondasz, csak Jézus azt mondta, hogy inkább szeressétek ellenségeiteket, üldözőiteket. Pont a negatív oldalra.

J: Az, hogy inkább szeresd ellenségedet, előveszem a 407. oldalon a szöveget, a Mi Atyánk szövege, hogy „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknak.” Tehát, ha mi megbocsátunk, akkor Ő is. Az angyal azt mondja, ahogy ti befogadtok, úgy fogad be titeket az Atya. 133. oldal. Ahogy ti befogadjátok a megváltatlanokat, úgy fogad be titeket is az Atya. Hogyan tudom befogadni a megváltatlanokat, mi ennek a tartalma? 407. oldal: **„Nehéz-e egymást szeretnetek? Ugye nem. És mennyivel könnyebb a kicsinyeket”** szeretni. Nem ugyanarról beszél, hogy inkább szeresd ellenségedet? Inkább szeresd a megváltatlant? Nem az a kérdés, hogy most ő jóindulatú vallásos, vagy éppen ártani akaró ember. Mert nem tudod egyformán szeretni őt. De valamiféleképpen egy olyan párhuzamot fogalmaz meg, hogy csak akkor tudod befogadni a megváltatlanokat, ha olyan szeretet lesz benned, mint az Atyában, hogy képes mindenkit szeretni. Azt mondja az angyal, hogy templom vagy. Ugye ez itt a 133. oldalon van.

„Templom vagytok. A szentek szentjébe befogadjátok Őt.”

A szentek szentje micsoda?

M: A szív.

J: A szívedbe befogadod az Istent. Befogadod az Istent.

„Hasztalan fogadnátok be Őt, ha nem fogadnátok őket be, a megváltatlanokat. A templom őértük van. Tanuljatok meg befogadni. Ahogy ti befogadtok, úgy fogad be titeket az Atya.”

Tanuljatok meg szeretni. A megváltatlanokat. Azt mondja, hogy az ember szíve templom. Nem kőből épült templom, hanem szeretetből, Istenből épült templom. Ha nem tudod befogadni, mint az Isten, nem tudod szeretni a megváltatlanokat, akkor Ő sem tud befogadni téged, mert nem lesz kapcsolódási pontotok. Mert ilyen az Isten.

M: Akkor ezt hogyan értelmezzük, hogy „kit a régi borít, és szorít az anyag, az kiutasítatik”.

J: A legvégén. Mondhatnám úgy is, hogy ilyen nincsen, hogy elszámolás, de van, akivel nem lehet mit kezdeni. Aki száraz ágnak bizonyul. Akiben nincs élet.

M: Gondoltam, hogy a végén lehet erről szó.

I: De nincs vég!

J: Mindennek van az időben vége, ami úgymond az ember számára elkezdődött. Mert az ember az EMBERRÉ válás folyamatában él. Minden folyamat valamilyen szakaszokból áll. A mi szakaszunk ebben a folyamatban, hogy megszületünk, amikor megszületünk, és meghalunk, illetve elmegyünk innen, amikor elmegyünk, de az bevégeződik, annak vége van. Ez már régi, nem folytatódik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

M: Hanem új kezdődik.

J: Egészen pontosan. Tehát az átváltozások, a folyamat, az mindig szakaszosan és mindig úgy történik, hogy valaminek vége van. Ennek a napnak is van vége, és egy új nap kezdődik. És nem azt mondhatjuk, hogy ez a nap folytatódik holnap reggel. Mégis folytatódik, egy folyamatban van benne, de minden folyamatban van kezdet az időben, és van vég. Valójában a legjelentéktelenebbnek tűnő dologban is megvan ez, mert ha azt mondom, hogy elkezdesz főzni, annak van egy kezdete és van egy vége, hogy megfőzted az ételt. Ha bemész dolgozni, annak van egy kezdete, elindultál, és van egy vége, hogy megérkeztél. Minden levegővételnek van egy kezdet és vége, minden szívdobbanásnak van egy kezdete és vége, minden szempillantásnak van egy kezdete és vége. Mégis, minden egy folyamat része.

I: Valaminek a része.

J: Tehát helyénvaló, hogy azt mondja, hogy az ember a végről beszél valamilyen szinten.

D: „Kérelem gyűrűben ülsz, minden kér tőled.” Ez mire vonatkozik?

J: Nézzük meg a 181. oldalon, 31. Beszélgetés, akkor máris közelebb vagyunk a dologhoz.

„Egész héten bénító fásultsággal küszködtem. Mi hiányzik? Nem tudom. Éhes vagy? Tanításra igen. S ha kérsz, kapsz? Igen, de nem veszem észre, ha lenyomódom. Bármit kérsz, megkapod. Így van? Ha nem magamnak kérem. Szigorúan: és ha magadnak, azt is megkapod! Nem kérsz enni? Kitől kapod? Ótőle. Ne mondd, hogy nem magadnak. Kérelem gyűrűben ülsz, minden kér tőled. Az egész megváltatlan világ. Szószólója vagy a teremtésnek.”

Jobban körvonalazódik ebből, hogy mi a téma: az, hogy kérj, mert megkapod, miközben minden kér tőled. Vajon ez miért lehet?

M: Mert a szeretésnek a végső megfogalmazása az adás, az, hogy ad.

J: Vagyis, hogy az emberben van meg az a képesség, hogy adni tud. Az állatban van ilyen? A növényben sincs. Csak maga a lény, mert az egy adás, hogy ő létezik.

I: De az-az embernek adás, nem?

J: Az embernél az adásnak mi a feltétele? Hát az, hogy tudatosan ad. Amit nem tud elmondani sem a növény, sem az állat magáról, hogy tudatosan ad.

I: Arra gondolok, hogy mivel minden az emberért van, az állat is egy adás, de az ember számára.

J: De tudattalan adás.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

I: Az Isten részéről?

J: Az Isten részéről. Ő adja a növényt. Ő adja az állatot.

I: Azt mondom, hogy az is egy adás.

J: Így van, adás eredménye. De az ember tudatosan ad. Ugyanakkor minden kér tőle. Vajon miért lehet ez? Amikor azt mondja, hogy minden kér tőle, az angyal is kér tőle?

D: Akkor igen.

J: Az előbb olvastuk, hogy te kérjél tőlem, és én adok, és ez lesz a megváltásunk. És fordítva. Az angyal is kér. A növény, kér-e az embertől?

I: Nem.

M: Persze, hogy kér.

I: Mit kér?

M: Hogy locsold meg. ☺☺

J: Elvonatkoztathatja az ember magát a környezetétől, tehát a növényvilágtól?

Nem.

J: Az állatvilágtól, akár az ásványvilágtól. Ugye azt mondja az angyal, hogy mindennek lelke van. Más minőségben. A maga minőségében. Mégis valamilyen módon kapcsolódik az emberhez.

I: Az ember felé irányul a szellem- meg az anyagvilág is, akkor az emberben csúcsosodik ki a kettő.

J: Ha azt mondom, hogy minden az embert szolgálja, minden és mindenki az ember szolgálja, akkor mindennel és mindenkivel kapcsolatban van-e az ember?

Igen.

J: Az ember a teremtés középpontja?

M: Igen. Minden az emberért van.

J: Az ember nem a teremtés koronája, mert a korona aranyból van. Az ember a teremtés lelke. Tehát minden és mindenki az embert szolgálja. Még az Isten is őt szolgálja, de nem válik a szolgájává. Akkor mindennel kapcsolatban van-e?

Persze.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ha mindennel kapcsolatban van, akkor a kérelem, kérés, adás oda-vissza jelen van a létében, akkor is, ha ez nem tudatosodik az emberben, ha ennek nincs tudatában. Azt mondják, hogy ha egy növényre jobban odafigyelsz, nem csinálsz vele semmit, csak jobban odafigyelsz, ránézel, ez energiával táplálja a növényt. Tehát nem tudunk arról, hogy milyen kölcsönhatásban vagyunk a teremtő és teremtett világ minden teremtett dolgával vagy teremtett valóságával.
- I: Tehát akkor az emberlétünk lehetőséget ad arra, hogy mindennel kapcsolatba legyünk, tudatosan, mind az anyagvilág, mind a szellemvilág irányába.
- J: Ez az ébredés! Hogy ébredj végre önmagadra! Hogy ki vagy te. Minek látja az ember magát többé-kevésbé? Mikor azt mondja, hogy porból lettünk porrá leszünk.
- M: Amiért él. Tanár vagyok meg ilyenek.
- J: Lényege a dolognak, hogy mennyivel több az embert, mint amit megtapasztal, ami tudatosodik benne. Ez csak a tanítás által jut el a tudatáig. Önmagára képtelen rájönni, mert a környezete, a körülményei erre nem tudják megtanítani, nincsenek megtapasztalásai, nincsenek érzékszervei. Amikor az ember meghal, vannak akik elmondták, hogy érdekes módon amikor az életfilmjükkel találkoztak, akkor minden információ százsoroson jelenik meg, tehát nem csak sétált az úton, hanem minden levélnek a rezdülését is látja már. Meg tudja mondani, hogy hány levél van azon a fán. Hány hullott le tegnap. Ami itt képtelenség, hogy tudatosodjon benned.
- M: Igen, mert az érzékei kifinomultabbak, mint itt a Földön.
- J: Valamiképpen ez lelki szinten megmarad, érzékelti tudja, de nem tudatosodik itt. Tehát nem jelenik meg a felszínen. Az, hogy kérelemgyűrűben ülsz, hogy a teremtett és teremtő világ kapcsolatban van veled, hogy kér tőled, hogy te adni tudjál, de ugyanakkor mindent ad is, mert te is kérsz. Szüksége van az embernek a kérésre. Miért? Azért, mert ezzel elismeri, hogy még hiányai vannak.
- M: Mert a kérés hiányjelző – mondja az angyal.
- I: Igen, de ugyanakkor lehetőséget ad a kapcsolatnak a felvételére.
- J: De nem azért kér az ember, hogy a kapcsolatot felvegye.
- I: Nem azt mondtam, hogy azért, hanem lehetőséget ad arra, hogy az ember kapcsolatot létesítsen.
- J: Ez igaz.
- I: Szokták mondani, hogy a zuhanó repülőn nincs ateista. Hallom olyan emberektől, akik teljesen ateisták és az anyagvilágban élnek, hogy történik velük olyan eset, ami megkérdőjelezi az evilágba vetett hitüket, és máris rájönnek, amire azt gondolták,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hogy nincs hiányuk, rájönnek, hogy marha nagy hiányuk van, és lehet, hogy mégis csak van Isten.

J: Ezt tudjuk mondani arra, hogy kérelemgyűrűben ülsz. Maradt-e még kérdés?

I: Mit is mondtál, kik a megváltatlanok?

J: Mindenki, aki az angyal tanításával kapcsolatban nem találkozott azzal a gondolattal, hogy az Istenismeret váltja meg, szabadítja meg őt attól a sötétségtől, amely elválasztotta a saját valóságos lényének megismerésétől.

I: Ez jó hosszú lett.

☺☺☺

I: Egy szóban! ☺

J: Istenismeret.

I: Valóságos Istenismeret.

J: Ki hozott kérdést?

I: Beleötlött az agyamba, ahogy meséltél arról, hogy vannak olyan lelkek, akik valamilyen hiányt éltek meg a Földi életükben, azok odaát ezt korlátlanul, a nélkül, hogy mást károsítanának, ezt kiélheti? A Hangnak az az idézete, hogy az Istent szeretőknek minden a javukra válik, az Istent nem szeretőknek semmi sem válik a javára, ez olyan szempontból, ha valaki nem Istent szerető, pl. az alkoholizmusát éli ki, amivel senkinek nem árt, csak a saját lelkének, akkor ezek nélkülözhetetlen tapasztalatok ahhoz, hogy valaki megcsömörlik, mert nem erre van teremtve, hogy ebből elég legyen. De akkor, ha abból a szempontból nézem, hogy ez egy szükségszerű megtapasztalás, akkor nem válik a kárára. Még akkor is, ha nem Istent szerető, mert ha a rosszból születik a jó, akkor éppen nem válik a javára, mert nem az Istenben gazdagodik, de a létezésében meg szükségszerű, hogy megtapasztalásai legyenek.

J: Volt egy mondat, ami ebben a családban hangzott el, hogy mindent meg kell ismerni, amire lehetősége van az embernek itt a Földön. Mivelhogy lehetőség van erre is, arra is, pénzszerzésre, erkölcsösségre, erkölcstelenségre, mert azért van ez az élet, hogy az ember mindennel találkozzon. Egyszer élünk, mindent próbáljunk ki. Igaz-e?

I: Attól függ, hogy az ember miért jön ide.

J: Az a kérdés, hogy miért vagy itt a Földön?

I: Én?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Nem. Az ember miért van itt a Földön?
- I: Hosszú távon az Istennel való kapcsolatért.
- M: Az Istent kellene, hogy megismerjék. Nem képes arra, hogy a világon mindent megismerjen. Lehet, hogy törekedhet rá, de az élete középpontjába az Istenismeret-szerzés kell, hogy legyen. Aki ezt mondta, az Atyaisten volt.
- D: Azt mondtuk, hogy ha meghal, utána még más létformában élheti ki azt a szenvedélyét. Amíg meg nem csömörlik attól a dologtól.
- J: Ahhoz, hogy a javára válik, vagy nem válik a javára, ahhoz azt kell megfogalmaznunk, hogy az ember miért van itt a Földön. Az angyal mit mond ezzel kapcsolatban? A Fény helyett a fényes után kapott. Vagyis a ráhagyatkozás, tehát amikor megteremtődött, amikor a lehetőségből a létbe fordult, amikor elindította az embert, mint magot az Isten, a kibomlásában, a csírájában, ebben az esetben a Fény a ráhagyatkozást jelenti, a fényes a tudást. Tudni akarom vagy ráhagyatkozom. Erre mondja, hogy a fényes után kapott a Fény helyett. Viszont, ha tudni akarja az Istent, hát erre itt az anyagvilág.
- D: Nem tudhatom ráhagyatkozva? 😊😊😊
- J: Ez egy más kérdés, hogy tudhatod-e az Istent. Valahol itt kezdődik az emberlét ezen a világon, hogy tudni akar. Mit akar tudni?
- M: Még az Istent is.
- I: Hogy - hogy, legyek én az Isten.
- J: Mindent tudni akar. Nem ezt tapasztaljuk a világban, hogy az ember mindent tudni akar? Mondjuk az Istennel kapcsolatban, hogy bizonyítsd be az Istent. Tudni akarom az Istent. A tudni azt jelenti, hogy be van bizonyítva.
- D: Ez azért tévút, mert ebből ki van hagyva a szív.
- J: Ez a tévút? Én azt állítom, hogy az Istent nem lehet tudni. A mindent nem lehet tudni, mert akkor az Istent tudod. Nem Isten akar lenni, hanem mindent akar tudni. Nem akar Isten lenni, mert a mindent tudásával tagadja az Istent, és azt mondja, hogy én vagyok. Ezért mondja, hogy az anyagból vagyok, és nincs más, mint az anyag, hogy nincs Isten. Tehát nem Isten akar lenni. Tudni akar. Olyan ember akar lenni, aki mindent tud. Akinek a zsebében van a világmindenség. Igazolhatnám ezt azzal, hogy keresik azt az egyenletet a fizikusok, csillagászok, tudósok, amelyekkel a világegyetem működését egyetlen egyenlettel leírhatják. Vagyis az Istent. Már majdnem ott voltak. Már majdnem azt hitték, hogy megfogták az Isten lábát, csak éppen azt fogták meg, amelyikkel rúg. 😊 Tehát nem sikerült. A Hawkins volt ennek az egyik legpregnansabb képviselője, aki erre törekedett, hogy megtalálják ezt az egyenletet. Minden tudni

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

akarnak, mindennek a mélyére akarnak hatolni, de aztán bajban vannak, mert a jelenségek nem igazolják vissza, hogy mindenben olyan nagyon otthon vannak, és minden válasz újabb és újabb kérdéseket vet fel. Ebből a tekintetből, ebben a vonatkozásban. Erre mondtam én azt, hogy a világból kiindulva, ha a világ minden ismeretét összeadod, nem fogod kitalálni, nem fogsz eljutni az Istenig, Jézusig meg főleg nem. De Jézusból kiindulva eljuthatsz mindennek a valós ismeretéig.

I: A jelenségből nem tudnak visszatalálni az alkotóig.

J: Pontosan! Tehát valahol az emberlét az, hogy tudni akarok, és nem Isten akarok lenni, hanem mindent tudni akarok. Most ebben a tudásözönben, a tudni akarásban árt vagy használ magának?

I: Abban az adott helyzetben árt, mert nem hisz.

J: Azért, mert nem hisz miért árt magának? Árt magának. Miért?

M: Ez által nem fog közelebb kerülni Istenhez.

J: Nem tudja. Nem áll szóba Istennel. Miért árt magának? Mert ez az állapot embertelen. Miért embertelen? Mert nincs ember Isten nélkül. Mert az embert hogyan fogalmazzuk meg? Olyan erkölcsi lény, aki akarattal, értelemmel és érzélemmel rendelkezik. Olyan erkölcsi lény. Az erkölcsi azt jelenti, hogy a jó az erkölcsi jó és az erkölcsi rossz tudása. Hogy ártok vagy használok magamnak. Mert ki vagyok én? Amíg azt mondom, hogy semmi közöm az Istenhez, úgy vagyok ember, ezt az angyalkönyv a kisbetűs ember szóval jelöli, addig valóban embernek mondhatja-e magát? Hát lövete nincs róla! Nem tud válaszolni azokra a kérdésekre, hogy az anyag hogy szüli a szeretetedet, a fájdalmadat, a sírásodat, a kétségbeesésedet, az örömedet, a kacagásodat, a megértésedet, az együttérzésedet? Milyen elektrokémiai, biológiai folyamatok eredménye lesz ez az agyban? Hogy kétségbe esel, amikor a gyereked balesetet szenved. Kétségbe esel. És lehetne folytatni a végtelenségig. Hogy képes vagy kitalálni dolgokat, alkotni vagy képes. Vajon az anyag mikor ébredt önmagára, hogy alkotni képes? Létrehozni. Megvalósítani. Jót akarni. Átkísérni a nagymamát az úton. Ugye erre nem tud válaszolni, de őt nem érdekli ez. Keresi továbbra is az agynak azokat a területeit, amelyek ezért felelősek. Azért van itt a Földön az ember, hogy nagybetűs EMBERRÉ váljon. Hogy felfedezze, megtalálja önmagát. De ezt csak az Istenen keresztül tudja. Istenismeret nélkül nincs emberismeret. Ez pont fordítva van, mint ahogy a Hang mondja, hogy emberismeret nélkül nincs Istenismeret, mert ő így állítja. Mi meg pont fordítva állítjuk. Akkor visszatérünk az alapkérdésre. Az Istent szeretőnek minden a javára válik. Az Istent nem szeretőnek meg semmi sem válik a javára. Milyen szinten? Hát az önismeret szintjén. A valóság ismeretének a szintjén. A fejlődés szintjén. Az emberré válás szintjén. Nyilván az-az ember lesz alkoholista gyógyíthatatlanul, aki nem a valós Istenismeretben él. Mert aki a valós Istenismeretben él, az nem akar

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

bódulni, az boldog akar lenni. Mert az alkoholista mit csinál? Menekül önmaga elől. És az Isten elől. Menekül a körülményei elől. Menekül a megoldások elől. Ebben a vonatkozásban csak kárt tud tenni magában. Ebben a kártevésben azt mondja az Isten, hogy csináld. Én nem vagyok sem terrorista, sem anarchista, sem sztánalista, stb., hogy rád erőltessem azt, ami jó neked. Azt neked kell megtalálni. Hogyan? Megadja azt a lehetőséget, hogy kiéld minden vágyadat. Amíg a vágyak vezetnek, addig hol az értelem?

I: Sehol.

M: Hátul. ☺

J: Az utánfutón. ☺ Viszont a vágyaknak, ha gyenge az ember, tud-e parancsolni? Nem tud ura lenni. Mi a megoldás? Egyetlen egy szó: éld ki. Ismerünk olyan megfogalmazást, hogy kiélt az arca, megcsömörlött mindentől. Mert rájött arra, hogy amit eddig gondolt, ami eddig a vágya volt, ami hajtotta, a nagy semmibe vezetett. Üressé vált. Teljesen üressé vált. Nincs értelme az életének. De az embernek van egy szellemi oldala, van egy mag a szívében, amelyik azt mondja, hogy keress! Megszólal, és azt mondja, hogy keress! Lehet, hogy ebben az életében még öngyilkos is lesz. De előbb-utóbb meghallja azt a hangot, hogy keress, keress valami mást, valami újat. Mert szellemi lény az ember.

I: Nem arra van teremtve.

J: Ez lenne a válaszom a kérdésedre, hogy így tudom összekapcsolni ezt a kettőt.

Ki az, aki mára hozott kérdést, hogy a jövő héten azzal tudjunk indítani?

D: A kérelemgyűrűben rész alján, a 182. oldalon volt egy kétsoros nagybetűs meghatározás, amiről legközelebb beszélünk:

„A feladatod határozza meg, hogy hol van a helyed Őbenne.”

J: Mi az ember feladata? Ez az alapvető kérdés. Meg mi az, hogy feladat?

M, te mit hoztál?

M: Egy témám van, amit szeretném, ha beszélünk róla. 104. oldalon. Az a kérdés, hogy **„Miért tartom magamat még állandóan túlfeszítetten? Gondolj a keresztfára, túlfeszítették az Ő testét. Te is feszíted, mert még fontos vagy magadnak.”**

Tehát erre a túlfeszítettségre szeretném, ha kitérnénk. Hogy Jézusnak miért feszítették túl, miért volt túlfeszített a teste.

J. Mert a kereszten ez az állapot. A keresztre feszítés az, hogy kifeszítenek, megfeszítenek. A feszítésben ez van. A megfeszítés azt jelenti, hogy behalsz ebbe a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

feszítésbe. Ha behalsz ebbe, akkor túlfeszítik az ember testét. Minden keresztre feszítettnek túlfeszítik a testét, nem csak Őneki. Azáltal hal meg.

M: De ha Lilire vonatkoztatja?

J: Nem a Lilire vonatkoztatja. Ezt félreérted.

D: Azért beszéljük meg legközelebb.

J: Csak ezt nem látom egy olyan témának, amiről olyan körültekintően, alaposan tudunk beszélni. Mert ő csak azt mondja, hogy túlfeszítem, magam, vagyis túlvállalom magam.

I: Igen, de Jézus testének a túlfeszítésével párhuzamba hozni, ez egy kicsit túlzás. Hogy ehhez Jézus testének a túlfeszítése hogy jön? Őszintén szólva nem feltétlenül látom párhuzamba ezt a kettőt.

J: Mégis párhuzamba hozza, de csak annyi, hogy ne feszítsd túl magadat, mert míg Jézus mások feszítették meg, addig te önmagadat feszíted. Ennyi az egész.

M: Azt mondja, hogy: **„Te is feszíted, mert még mindig fontos vagy magadnak. De lásd, a csoda csak akkor jön, ha te nem vagy”**.

J: Ez már egy jobb kérdés lenne. Akkor ennél a kérdésnél maradjunk, hogy lásd meg, a csoda akkor jön, ha te nem vagy. Mert ez a feszítés elég durva párhuzam, kicsit érthetetlen is - így van -, hogy miért ezzel példálózik, de az utána való rész valóban több kérdést vet fel.

Az időnk el is ment.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István